

Dosarul nr. 2r-649/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Râșcani (V. Jomiru-Niculiță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

DECIZIE

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Promeditatio” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului
Finanțelor al Republicii Moldova și executorului judecătoresc Pașa Nicolae cu privire la
întoarcerea executării,

împotriva încheierii din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
restituită cererea de apel depusă de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova,

c o n s t a ț ă :

La 20 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio”, a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului
Finanțelor al Republicii Moldova și executorului judecătoresc Pașa Nicolae cu privire la
întoarcerea executării.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea
depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Promeditatio” a fost admisă. S-a încasat
din contul bugetului de stat prin intermediul Trezoreriei Centrale în beneficiul Societății
cu Răspundere Limitată „Promeditatio” suma de 15 946, 22 de lei cu titlu de taxă de stat
în baza titlului executoriu nr. 2-4/2014 eliberat de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
și suma de 2 390, 11 lei cu titlu de cheltuieli de executare, iar în total suma de 18 336,
35 de lei.

La data de 22 februarie 2018, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a declarat
apel împotriva hotărârii din 24 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin încheierea din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii
de apel declarată de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și s-a acordat termen
până la 17 aprilie 2018 pentru lichidarea neajunsurilor și anume: prezentarea apelului
motivată.

Prin încheierea din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită cererea
de apel declarată de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova din motivul că

apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței și nu a prezentat cererea de apel motivată.

La data de 29 mai 2018 Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva încheierii din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

A mai menționat că, până la momentul actual nu a luat cunoștință de încheierea instanței prin care nu s-a dat curs cererii de apel. Mai mult, la 14 mai 2018 în adresa apelantului/recurentului a parvenit citația instanței de apel, în care nu a fost specificat faptul anexării încheierii din 22 martie 2018. Astfel, instanța în mod eronat a reținut faptul comunicării încheierii din 22 martie 2018 (prin care nu s-a dat curs cererii de apel).

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 18 aprilie 2018.

Recurentul a recepționat încheierea instanței de apel la data de 14 mai 2018 (f.d.111).

Astfel, recursul declarat la data de 29 mai 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii recurate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum se constată din materialele cauzei, la 22 februarie 2018, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 24 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.90).

Potrivit art. 365 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul. Elementele cererii de apel prevăzute la alin.(1) lit. d), e) și h) pot fi incluse într-o cerere de apel suplimentară depusă după data întocmirii hotărârii integrale.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 365, instanța de apel dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin încheierea din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel declarată de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și s-a acordat termen până la 17 aprilie 2018 pentru lichidarea neajunsurilor și anume: prezentarea apelului motivat (f.d.93-94).

Drept urmare, prin încheierea din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită cererea de apel declarată de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova din motivul că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței și nu a prezentat cererea de apel motivată (f.d.105-106).

La caz, Colegiul constată legalitatea încheierii recurate, deoarece apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței, și anume nu a prezentat cererea de apel motivată.

Subsecvent, Colegiul atestă cu certitudine că recurentul a cunoscut atât despre termenul de judecată fixat de către instanța de apel, cât și despre obligația de a lichida neajunsurile indicate, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare anexat la materialele dosarului(f.d.101).

Conform art. 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit art. 16 din Codul de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Conform art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă, participanții la proces se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependență de poziția pe care o ocupă în proces. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Colegiul analizând legalitatea încheierii recurate constată că din momentul depunerii cererii de apel și până la restituirea acesteia (22 februarie 2018 – 18 aprilie 2018), Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a avut posibilități reale și timp suficient de a înlătura neajunsurile stabilite de către instanța de apel.

Or, apelantul/recurentul fiind conștient că a depus doar cererea de apel nemotivată, întru respectarea normelor de drept procedural citate, urma să se folosească cu bună-credință de drepturile procedurale, în sensul respectării termenului de procedură stabilit de instanța de apel.

În acest sens, Colegiul relevă că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a prezenta apelul motivat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și caracterul irevocabil al actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, stabilit prin neatacarea acestuia, instituie prezumția recunoașterii legalității acestui act procedural și, în consecință, obligația de a se conforma cerințelor instanței de apel, denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Articolul 6 §1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile.

În acest context, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 §1 al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Potrivit practicii CtEDO (cauza Malahov c. Moldovei, hotărârea din 07 iunie 2007), restricția impusă accesului la o instanță judecătorească nu va fi compatibilă cu art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, decât dacă aceasta nu urmărește un scop legitim și nu există o legătură proporțională dintre mijloacele utilizate și scopul legitim urmărit. Cu toate acestea, „dreptul la un tribunal” nu este absolut și poate fi limitat, în timp ce, prin însăși natura sa reclamă reglementare din partea statului, care urmează a alege mijloacele pe care le va folosi în acest scop.

Aplicând normele legale invocate mai sus și jurisprudența CEDO la speță, Colegiul remarcă ca fiind indubitabilă obligația apelantului de a înlătura în termenul stabilit neajunsurile constatate și indicate de instanța de apel, această obligație fiind stabilită de Lege și urmărind scopul unei bune administrări a justiției în Republica Moldova.

Mai mult, Colegiul precizează că nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că încheierea instanței prin care nu s-a dat curs cererii de apel nu i-a fost adusă la cunoștință, iar în citația recepționată nu a fost specificat faptul anexării acesteia.

Or, conform avizului de recepție/livrare anexat la materialele dosarului se atestă că Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a recepționat, contrasemnătură, la data de 30 martie 2018 atât citația cât și încheierea din 22 martie 2018 a instanței de apel (f.d.101).

Instanța de recurs menționează că, părțile în proces trebuie să fie diligente, să se informeze de soarta dosarului, despre care au cunoștință și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță.

Din considerentele sus indicate și având în vedere că instanța de apel corect a dispus restituirea cererii de apel, iar recurentul nu a indicat careva argumente privind netemeinicia acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.
Se menține încheierea din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu